

Per JesusR el dl., 02/12/2019 - 16:47

Oi que em deixes desfogar?

És que ja estic cansat d'escoltar "i tu, més!!", "i vosaltres, més!!". Aquestes expressions massa vegades són la resposta a una crítica o a un atac dialèctic contra una persona, una facció, un partit o una col·lectivitat.

Ets un cara dura... i tu més. Sou uns corruptes... i vosaltres més. Quina violència... i que no veus la vostra. És a dir, la millor manera de no respondre a una crítica consisteix a atacar el possible contrari augmentant la mateixa crítica precisament en ell.

Ho hem escoltat en els parlaments, en els debats, en les converses de cafè i fins en algunes parelles quan estan de mal humor. Es veu que aquesta metodologia dialèctica ha fet escola. "Compte, no m'ataquis que en sortiràs escaldat amb la mateixa ració i més. Ja ho saps, calla."

Sabem escoltar? Què diu? Què vol dir? Potser té una mica de raó? Com ens costa acceptar-ho, si en té. I si no en té, li puc respondre amb un argument raonable i, si cal, amb vigoria i veu ben alta. Però agafar la bala rebuda, augmentar-ne la mida i disparar-la!! Home, si us plau, que no fem un film de l'oest!

"Digueu sí, quan és sí; no, quan és no. El que es diu de més, ve del Maligne." (Mateu 5, 37)

"I tu més!" i "i vosaltres més!" no venen del bon esperit, ni de la bona educació, ni de la bona honradesa. És una mena de discurs que ha entrat en les nostres vides, que fa fosca la veritat, degrada la paraula, ens distancia els uns dels altres, i no escau a qui voldria de debò ser deixeble de Jesús.
